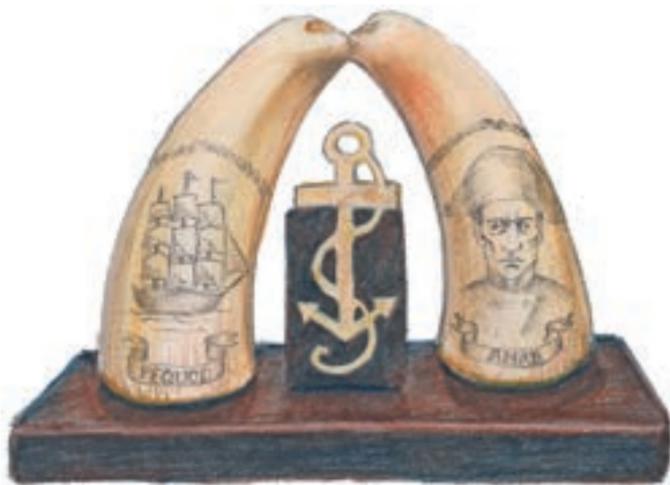

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

МОБІ ДІК

ГЕРМАН МЕЛВІЛЛ

Переказ Маргарет Ельфінстоун

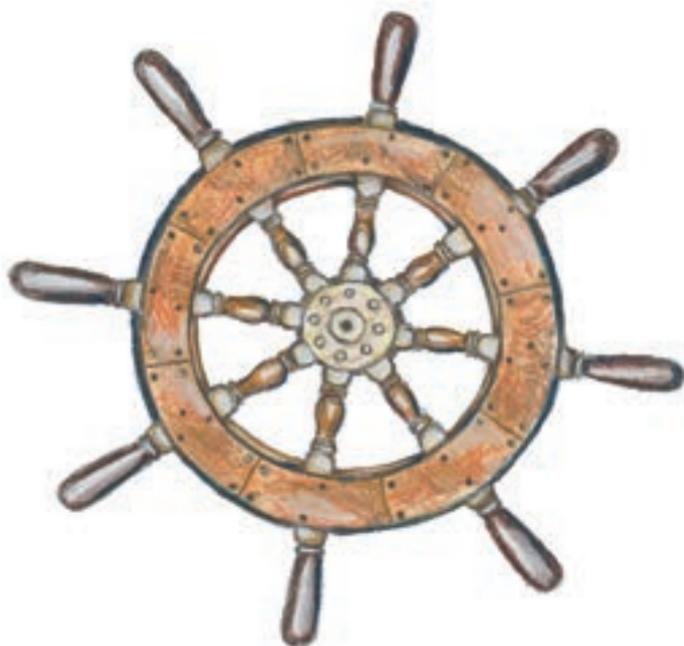
Ілюстрації Кеті Ельфінстоун

Переклад з англійської
Марії Шурнік

ЗМІСТ

Персонажі	4
Мобі Дік	7
Подальші кроки	55

ПЕРСОНАЖІ

Капітан Ахав

Ахав вирішує переслідувати
Мобі Діка до смерті.
Але чиєї смерті?

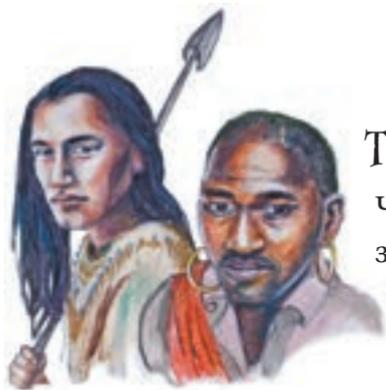
Ізмаїл

Чи виживе шукач пригод Ізмаїл
у погоні за китом із затягим
капітаном Ахавом?

Квікег

Спочатку Квікег наводить
жах на Ізмаїла. То чому
вони стали друзями?

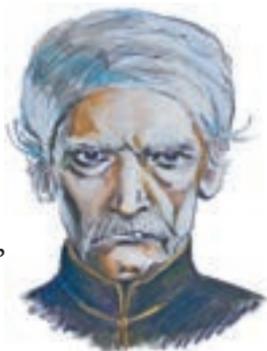

Тештіго і Деггу

Чому капітанові Ахаву
знадобилися Тештіго і Деггу?
Що вони зробили для судна?

Федалла

Хто такий Федалла, таємничий
компаньйон Ахаву? Чужоземний
пасажир без квитка чи, може,
передвісник лиха?

Старбек, Стабб і Фласк

Ці троє друзів управляють кораблем.
Чи справді вони підтримують
Ахаву?

Мобі Дік

Мобі Дік полохає всі
китобійні судна світу.
Що ж моторошного
в цьому киті?

І сотворив Господь велетенських китів.
Біблія, Книга Буття

МОБІ ДІК

Звіть мене Ізмаїл.

Коли я прибув у Нантакет, ішов сніг. Крізь шиби вікон готелів на засніжені вулиці пробивалося світло. Підійшовши до задимленої стрічки світла, я опинився під вивіскою «*Китовий фонтан*» на похмурому розі вулиці, де завивав вітрисько. В середині готель був обшитий старовинними дерев'яними панелями, що нагадували борт давнього корабля смертників. Над буфетом вигиналась арка — з китової щелепи, а на стінах були розвішені списи і гарпуни. Кілька моряків розглядали шматки різьблених кісток кита. Усе навкруги було для мене новим. Ніколи раніше мені не доводилося бувати в Нантакеті. Та я твердо вирішив податися на полювання. Манила думка про велетенського кита.

Хазяїн готелю заявив, що окремих кімнат нема.

— Ви ж не будете заперечувати, якщо запропоную вам розділити постіль із одним гарпунником, га? Ви, бачу, зібралися вступати на

китобійне судно, отож треба звикати до такого співмешкання.

— Залежно, хто той гарпунник! — мовив я.

— Він ще трохи пробуде тут. Недавно повернувся з Південного моря, де купив багато новозеландських бальзамованих голів. І вже розпродав усі, крім однієї. Але завтра неділя, тому не годиться торгувати на вулиці людськими головами, коли люди йдуть до церкви. Вечеряти будете?

По вечері бар почали переповнювати моряки. До спиртного мене не тягнуло. Оскільки своє ліжко потрібно було ділити, то я вирішив зайняти краще місце. Мене провели в невелику кімнатку, холодну, немов мушля, з велетенським ліжком.

Я роззирнувся навкруги. Хтось залишив згорнутий гамак, в'язку кістяних рибальських гачків і матроський мішок. А біля узголів'я ліжка стояв довгий гарпун. Задмухавши свічку, я завалився спати.

Мене розбудив тупіт важких кроків. Я вдавав, ніби сплю.

Тримаючи в одній руці свічку, а в іншій новозеландську голову, незнайомиць увійшов до кімнати, не глянувши на мене. Він нахилився щось дістати з мішка, і раптом повернувся. Яка пика! Темно-багряного відтінку з жовтизною, всіяна великими